

Sabbato I post Oct. Epiphaniæ.

Omnia, præter Orationem, ut in Psalterio, 381; quod servatur in aliis Sabbatis usque ad Septuagesimam.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui cæléstia simul et terréna moderáris: † supplicatíones pópuli tui cleménter exáudi; * et pacem tuam nóstris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Deinde fit Suffragium de Omnibus Sanctis, 315.

Dominica II post Epiphaniam.

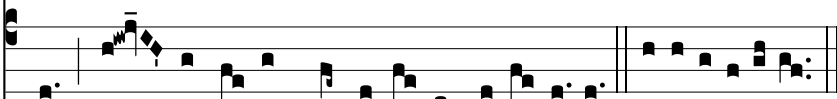
Omnia ut in Psalterio de Dominica.

Ad Magnif.

Ant. 1. f

D

E-fi- ci- énte vi-no, * jussit Je-sus implé-ri hýdri- as a-

qua, quæ in vi-num convér-sa est, al-le-lú-ia. E u o u a e.

ψ. Dirigátur Dómine orátio mea.

℞. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Oratio Omnipotens. Deinde fit Suffragium de Omnibus Sanctis, 315.

¶ Post Octavam Epiphaniæ usque ad Quadragesimam, quando occurrit fieri de Feria, fit Officium ut in Psalterio, exceptis iis quæ sunt propria; Oratio vero dicitur de Dominica præcedenti. (In Vesperis Sabbati, dicitur Oratio Dominice sequentis.)

Dominica III post Epiphaniam.

Ad Magnif.

Ant. 1. g2

D

Omi- ne, * si tu vis, po- tes me mundá- re:

et a- it Je- sus: Vo-lo, mundá-re. E u o u a e.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nóstram propítius respice: †
atque ad protegéndum nos * dexteram tuá majestátis exténde. Per Dó-
minum.

Dominica IV post Epiphaniam.

Ad Magnif.
Ant. 1. g2

D

Omi-ne, * salva nos, per- í-mus: ímpe-ra, et fac

De-us tranquil-li- tá-tem. E u o u a e.

Oratio.

D eus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte
non posse subsistere: † da nobis salútem mentis et córporis; * ut ea,
quæ pro peccátis nóstris pátimur, te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

Dominica V post Epiphaniam.

Ad Magnif.
Ant. 1. g

C

Ol-lí-gi-te * primum zi-zá-ni- a, et al-li-gá-te

e- a in fascí-cu-los ad combu-réndum: trí-ti-cum au-tem congre-

gá-te in hór-re-um me-um, di-cit Dómi-nus. E u o u a e.

Oratio.

Famíliam tuam, quæsumus Dómine, contínua pietáte custódi: † ut quæ
in sola spe grátia coeléstis innítitur, * tua semper protectióne muniátur.
Per Dóminum.

Dominica VI post Epiphaniam.

Ad Magnif.

Ant. 1. a3

S

I- mi- le est * regnum cæ- ló- rum fermento, quod

accéptum mú- li- er abscondit in fa- rí- næ sa- tis tri- bus,

do- nec fermentá- tum est to- tum. E u o u a e.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: † ut semper rationabília meditán-
tes, * quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur et factis. Per Dóminum.
